

Den Norske Sjømann

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson

Den norske sjømann er
et gjennombarket folkeferd;
/: - hvor fartøy flyte kan,
der er han førstemann, :/
På tokt og hjemme her,
ved sund og skjær og fiskevær
/: han har sin Gud i sinn
og setter livet inn :/

Her er et folk i krig
for livet uavlatelig -
/: med dyre mannefall
i kampe uten tall. :/
Det som er dagligdags,
det nevnes ikke nettopp straks,
/: og titt er ingen med
som bringe kan beskjed :/

Men vesle fiskerbåt
har båret frem så mangen dåd
/: av mot og herlig kløkt,
skjønt aldri ble den trykt. :/
Og mangen sjømanns liv
fikk dødens krans av tang og siv,
/: som burde hatt i gull
sitt navn blant kjempekull. :/

Sankt-Olav-korsets ros
rett h vde for en vestlandsk los,
/: som reddet hundre menn
og hundre om igjen. :/
Og mangen liten gutt
som red på hvelvet hjem til slutt,
/: når far var satt ombord,
han burde hatt et ord. :/

Dog Norges høye kyst
er landets eget moderbryst
/: med næring og med gr t
ved s nners raske død :/
I det er allting gjemt,
og der er ei den minste glemt
/: fra Hafursfjordens dag
til ham på siste vrak :/

Det følte hver som kom
fra reis igjen og så sig om;
/: det følte hver som gikk,
i siste avskjedsblikk. - :/
De følte hvor de for,
at landets lykke var ombord:
/: v r  re og v r makt
har hvite seil oss brakt. :/

Hurra for dem i dag
som farer under norske flagg!
/: Hurra for losen som
dem først i møte kom! :/
Hurra for dem som ror
sin fiskebåt på hav og fjord!
/: Hurra for alles lyst:
v r skj er-omkranste kyst! :/